

Cel viu

Ana Blandiana

E chiar atât de greu să ghiciți?
După numărul de frunze căzute
Nu vă dați seama?
Nici după foșnetul de ziar
Al norilor?
Nici după aceste pietre
Gata să mă urmeze prin văzduh
Vâjâind?
Nu bănuți după ochii mei
Semănând atât de tare cu ochiul,
După mâinile mele atât de asemenea
Mâinii supreme,
După rănilor mele zugrăvite
De atâtea milioane de ori?
Nici după excitația
Arborilor-femele
Gata la trecerea mea
Să lepede crucile înainte de vreme?
Iertați-mă, uit mereu
Că e totul prestabilit.
Și totuși, un ultim cuvânt:
"Nici după cele ce spun
Nu știți cine sunt?"